

Jurist. Jeg vilde antage, at hvis jeg gif hen til en Skrædder og bad ham levere mig 4 Meter Tøj til Klæder, og han gjorde dette, kunde han derfor ikke ske nogen Skade. Jeg kan ikke indse, at det skulde være forbudt at handle saaledes, at man maalte med et Metermaal, naar Parterne vare enige derom. — Det skal altsaa fra den Tid være tilladt, og naar der er gaaet yderligere 3 Aar, skal det være paabudt. Saa skal man have ny Apparater, men dog saaledes, at Lodder og Vismere indtil videre skulle gælde. — Dernæst komme Straffebestemmelserne. Som gaa ud paa, at den, som ikke vejer med de rigtige Vægte i Genhold til denne Lov og ikke maaler med de rigtige Maal, skal betale fra 10 til 100 Kr. Jeg vil haabe, at, hvis vi faa Loven, ville Straffebestemmelserne ikke blive saa strengt gennemførte; thi der vil ganske sikkert være mange, selv efter at de 6 Aar ere gaaede, som endnu ville rette sig efter de gamle Maal, og Mand og Mand imellem vil man sikkert ogsaa bruge det gamle Menmaal. Jeg tror ikke, at det saadan i en Fart laaber sig udrydde; men skal det ske i en Fart, blive Banskkelighederne og Bryderierne saa meget større i Overgangstiden, og hvis det kunde lade sig gøre, hvad jeg for Resten ikke kan have nogen Mening om, da jeg ikke kan overse Forholdet, vilde jeg gerne indtil videre fri Befolkningen derfor.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at det slet ikke er sikkert, at man, fordi man staa i Forbindelse med Lande, der regne efter Metermaalet, ogsaa faa Væerne derfra angivne i Metermaal. Det faar man saaledes ikke for Sveriges Vedkommende, som det blev opløst forleden i Toldkommissionen. I Sverige angiver man eksempelvis Længden af Tømmer i dansk Maal, Tyskelsen og Bredden i svensk Maal. For firksaarne Planker angiver man Længden i dansk Maal, Tyskelsen i engelsk Maal, og dersom jeg ikke husker fejl, er der et endnu større Virvar, naar man kommer til almindelige Brædder. Alle disse Banskkeligheder ville ganske sikkert for en Del blive ved, selv om vi indføre Meterstytemet, men jeg tror ikke, at det for de handlende, der ere vante til at manøvrere med den Slags Ting, har nogen virkelig Betydning. — Jeg skal slutte med at gentage, at jeg tror, at Bryderierne og Omloftningerne ved denne Lov vilde være for store i Forhold til den Nytte, den kan bringe, og jeg vilde derfor for mit Vedkommende ønske, at den maatte hvile endnu i nogen Tid, i hvert Fald saa længe til vi faa det Land med, med hvilket vi have den største Omsætning, nemlig England.

S. N. Hansen: Hvad det almindelige Spørgsmaal angaar, nemlig Betimeligheden af dette Lovforslags Fremkomst, staa jeg ganske paa samme Trin som de to ærede første Talere. Jeg skal kun til Illustration af denne Sags lange Forhistorie nævne dette, at da jeg i sin Tid havde den Ære at være Medlem af Folketinget, blev jeg netop valgt ind i det Udvalg, der skulde behandle dette Lovforslag, og 19 Aar efter finder jeg det nu i Landstinget paa ny liggende paa Tingets Bord. Jeg tror derfor, at Tiden er kommen til at se at faa noget ud af denne Sag, og jeg kan ikke se andet, end at hvad der fremsføres af almindelige Ønster fra de fleste Sider gaar i den Retning at faa dette System indført. Saa vidt jeg har forstaaet, har man baade fra de industridrivendes og de handlendes Side fremsat stærke Ønster derom, og naar det fra anden Side mødes med den Indvending, at det fra Begyndelsen vil volde Banskkelighed, er det jo noget, vi alle sammen erkende. Jeg synes derfor ikke, at den ærede sidste Taler naar meget ved at paavise os, at der er Banskkeligheder paa alle Punkter, thi det vide vi alle, vi erkende med ham, at der er noget, vi skulle over, men ere vi paa den anden Side først kommer over dette, have vi paa de industridrivendes og handlendes Vegne gjort et saadant Fremskridt, som de sikkert vilde være glade over. Her staa jo to forskellige Meninger over for hinanden, som det ikke kan nytte at disputere om, nemlig om Værdien af dette Systems Indførelse, men jeg skal kun anføre et lille Eksempel, som jeg har set, og som er taget ud af det praktiske Liv. Jeg har for nylig set to Bister over større Arealberegninger. Den ene var lavet paa den nuværende Vis med Tønder, Skæpper, Tjerdingar og Album, den anden efter Decimalsystemet med hele og tiendedels Tønder. Den sidste optog kun $\frac{1}{4}$ af den første Blads, var meget hurtigere at komme igennem, og var saaledes, at man fik et fuldt og klart Overblik, hvad der ikke var Tilfældet med den første. Jeg gør disse faa Bemærkninger, fordi jeg tror, at de have Ret, der i denne Sag mene, at vi gøre en god Gerning ved lidt hurtigt at springe over Systemets Banskkeligheder, idet vi straks tage Ulemperne og gøre Overgangen kortere; en saadan Erfaring gjorde vi jo ogsaa alle i sin Tid ved Forandringen af Møntstytemet. Jeg skal derfor ikke tage dette store almindelige Spørgsmaal op, men kun gøre nogle faa Bemærkninger til Lovforslagets Enkeltheder.

Min første Bemærkning gaar da først ud paa et Ønste om, at Overgangstiden